

Jakmile mi to vysvětlili, napadlo mě, že Tysona praš-tím ještě jednou, aby mi trest prodloužili. Zdržovat se jen ve vlastním pokoji nebylo vůbec zlý.

Brácha za ten monokl nebyl naštvaný, naopak mi děkoval, protože vypadal drsně a holkám se to líbilo. Ale on se stejně zajímal jen o tu jedinou.

Jednou po škole ji přivedl k nám domů a já pocho-pil, proč se do ní zbláznil. Bylo to nejhezčí stvoření, jaké jsem kdy viděl. *Evelyn Wellsová*.

První člověk, kterému jsem dovolil vstoupit mezi mě a bráchu. Stala se naší princeznou. Naší součástí. Kreslila nám obrázky a nosila čokoládové sušenky. Zanedlouho nám dokonce řekla, že nás má ráda. Ty-son z ní byl úplně hotový a já se mu nedivil. Čím jsem byl starší, tím víc jsem si začal uvědomovat, jak hluboké city k Evelyn chovám.

A ta malá copatá holka, která už copy nenosila a vůbec nebyla malá, nám city opětovala. Její pohled na nás se změnil. Oba jsme to poznali. Ale ani jeden z nás o tom nechtěl mluvit, protože by to akorát vyvo-lalo problémy.

Mlčeli jsme, když jsem Evelyn poprvé políbil. Mlče-li jsme, když se s ní políbil Tyson. Nepadlo jediné slo-vo o citech, ani když jsme se spolu poprvé vyspali. Stalo se to pár dní po oslavě Evelyniných osmnáctin. Jednoduše jsme si řekli, že to uděláme. *A proč taky ne?* Neměli jsme žádné závazky, chtěli jsme jen být spolu. Přišlo mi to jako nejlepší řešení.

Vydrželo nám to téměř rok. Praktikovali jsme ve-čery plné společného sexu a bylo to kurevsky skvělé. Uctívali jsme Evelyn jako bohyni a ona nám to oplá-cela tím, že byla naše.

Ale kdybych měl být upřímný, posledních několik týdnů to nebylo ideální. Evelyn před dvěma měsíci

nastoupila na vysokou uměleckou školu, která je v úplně jiném městě. Odstěhovala se a společný vztah se začal komplikovat.

Umění pro ni znamenalo všechno, studovat na té škole byl její sen. A my to chápali, podporovali jsme ji. Jenže na rozdíl ode mě to Tyson nesl mnohem hůř.

Kromě těchto chvil se držel stranou. Vyhýbal se nám, ale Evelyn si ho pokaždé našla. Mluvil s ní, tvá-řil se, jak je šťastný, jenže v černých očích už netanči-ly ty přihlouplé jiskry. *Možná na něj zase dolehly jeho city k ní*, říkal jsem si.

Snažil jsem se s ním mluvit, ale pokaždé mě odbyl. *Dělal jsem si o něj starosti?* Jasně, že jo. *Hodlal jsem se doprošovat, ať mi řekne, co je špatně?* Ne. Ani ná-hodou. Kdyby chtěl, přišel by za mnou sám. Bratra jsem znal jako svoje boty, a pokud šlo o jeho city k Evelyn, nebylo by to poprvé, co se kvůli ní uzavřel do sebe. Dal jsem mu týden nebo dva, než ho to zase přejde.

Pracoval jsem jazykem a prsty, abych se dostal na citlivá místa, která v Evelyn probouzela intenziv-ní rozkoš. Mezitím si Tyson bral její plné rty. Díval jsem se, jak ji chytil pod krkem, načež zalapala po de-chu. Co se týkalo sexu, z nás dvou byl Tyson vřdycky ten dominantnější. *A zvrácenější*. Na posteli vedle něj ležela ghostface maska, se kterou ještě před chví-lí pronásledoval Evelyn po domě. Hledal ji. Lovil ji. Nesoudil jsem ho za to, i já měl své temné choutky a úchylky.

Evelyn se natahovala po mých tmavě hnědých vlasech a já hrdelně zavrčel, když do nich zamotala prsty. Milovala to. Užívala si kapku moci, kterou zís-kala, když nás tahala za vlasy tak moc, až to bolelo. Fascinovalo ji, že s bratrem máme téměř shodnou bar-